

Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 121, poz. 770 i Nr 160, poz. 1079 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Runo leśne powinno być obserwowane pod kątem oceny zagrożenia zniszczenia jednego lub więcej gatunków wchodzących w jego skład. Nie dotyczy to lasów objętych stałym zakazem wstępu.

§ 2. Zbiór płodów runa leśnego na własne potrzeby dopuszczony jest w lasach nie objętych stałym lub okresowym zakazem wstępu.

§ 3. Skup płodów runa leśnego może być prowadzony jedynie od osób fizycznych i prawnych, na podstawie umowy z nadleśnictwami na dokonywanie zbioru dla celów przemysłowych. Skup tych płodów powinien odbywać się zgodnie z zawartymi umowami.

§ 4. Przy zbiorze płodów runa leśnego dopuszcza się wyłącznie:

- 1) zbiór owocników grzybów jadalnych bez oznak rozkładu,
- 2) zbiór owoców ręcznie (bez użycia jakichkolwiek narzędzi i urządzeń niszczących lub uszkadzających rośliny),
- 3) przy pozyskiwaniu całych roślin lub ich części — stosowanie małych łopatek, noży ogrodniczych lub sekatorów, siatek i płacht.

§ 5.1. Lokalizowanie pasiek na terenie lasów stanowiących własność Skarbu Państwa dopuszcza się w uzgodnieniu z zarządcą lasu.

2. Lokalizowanie pasiek w lasach nie stanowiących własności Skarbu Państwa wymaga zgody właściciela lasu.

§ 6. Pasieki mogą być lokalizowane w lasach:

- 1) nie objętych stałym lub okresowym zakazem wstępu,
- 2) nie zaliczonych do I kategorii zagrożenia pożarowego,
- 3) w których nie są planowane w określonym roku prace i zabiegi gospodarcze i ochronne,
- 4) nie przeznaczonych do masowego wypoczynku i rekreacji ludności,
- 5) nie wymagających urządzania i utrzymywania specjalnych dróg dojazdowych do pasieki.

§ 7. Właściciel pasieki zobowiązany jest do wywiezienia jej z lasu na własny koszt na okres prowadzenia prac (zabiegów) zagrażających życiu i zdrowiu pszczół lub grożących uszkodzeniem pasieki.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *J. Szyszko*

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 15 stycznia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego.

Na podstawie art. 13, art. 27 ust. 3, art. 34 ust. 6 oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192, z 1991 r. Nr 104, poz. 450, Nr 106, poz. 457 i Nr 110, poz. 474, z 1995 r. Nr 16, poz. 77 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego (Dz. U. Nr 19, poz. 95) w § 8 na końcu kropkę zastępuje się przecin-

kiem i dodaje się wyrazy „po odliczeniu kwoty odpowiadającej 18,71% tego wynagrodzenia.”

§ 2. W okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do czasu zmiany wysokości najniższego wynagrodzenia na podstawie art. 77⁴ Kodeksu pracy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego, o której mowa w § 8 rozporządzenia wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, stanowi kwota 528 zł.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *L. Komotowski*